

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ДИДАКТИЧНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІГОР

На сьогоднішній день для вітчизняної системи вищої освіти основним напрямком розвитку є активізація навчально-пізнавальної діяльності студента та її інформаційно-ілюстративне забезпечення. Особливо ефективним методом активізації навчання при викладанні економічних дисциплін є дидактичні ігри. Використання таких ігор дозволяє не лише підвищити рівень засвоєння теоретичного матеріалу, а й сприяє загальній орієнтації студента у системі економічних дисциплін, формує такі необхідні практичні навички отримання необхідної інформації, організації й налагодження ефективної взаємодії у межах малої групи, презентації та обстоювання власної й колективної думки перед аудиторією.

Водночас, розробка і впровадження у навчальний процес активних методів навчання вимагає створення ефективної системи оцінювання студента, що має визначальне мотиваційне значення, адже саме обґрунтована оцінка діяльності слухача стимулює його до інтенсифікації та підвищення результативності пізнання, вдосконалення себе як особистості. Об'єктами оцінювання при реалізації дидактичних економічних ігор може бути:

— повнота здійснення основного, модельованого грою процесу (наприклад, опрацювання усіх стадій інвестиційного проекту);

— обґрунтованість вихідних (перспективні грошові потоки, витрати, дисконтна ставка) та інтегральних показників ефективності проекту;

— діапазон використаних методів аналізу та прогнозування параметрів розвитку економічних процесів;

— якість презентації групового проекту.

Визначення оцінки діяльності слухачів при застосуванні дидактичних ігор пропонується здійснювати у наступній послідовності:

1) визначення ступеня відповідності проекту групи вимогам викладача. Припустимо, що запропонований групою проект на 90 % відповідає сформованому переліку критеріїв;

2) ідентифікація внеску кожного учасника у виконання групового завдання. Для цього викладач роздає кожному студенту індивідуальний бланк, що містить перелік усіх членів ігрової команди, і пропонує самостійно кількісно (у відсотках) оцінити участь колег

у груповій роботі. на основі статистичної обробки отриманого масиву інформації викладач формує рейтинг участі студента у груповій роботі. Наприклад, при обчисленні середніх значень відсоткової участі було отримано наступні результати: студент а — 50 %, б — 30 %, та в — 20 %. Отже, рейтинг а — $50 / 50 = 1$, б — $30 / 50 = 0,8$, в — $20 / 50 = 0,4$. За наявності конфліктів у ігровій команді викладачу слід самостійно визначити внесок слухачів;

3) вирахування індивідуального балу студента здійснюється шляхом множення максимального балу за гру на добуток коефіцієнта відповідності групового проекту та рейтингу слухача. Припустимо що за участь у грі максимально можна отримати 10 балів, тоді студент а набере $10 \times 0,9 \times 1 = 9$ балів, слухач б — $10 \times 0,9 \times 0,8 \approx 7$ балів, а в — $10 \times 0,9 \times 0,4 \approx 4$ бали.

*С. М. Дмитрук, асист.,
кафедра управління персоналом*

ТЕСТУВАННЯ — ЯК МЕТОД КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАТЬ

Процес контролю це одна з найбільш трудомістких і відповідальних операцій у навчанні. Систему контролю складають іспити і заліки, усне опитування, контрольні роботи, реферати, семінари, лабораторні роботи, звіти по виробничій практиці. Такі методи контролю успішності студентів у даний час використовують більшість навчальних закладів. Вибір форм контролю залежить від мети, змісту, методів, часу і місця.

Перераховані методи мають визначені недоліки:

1) Можуть виникати труднощі, зв'язані з особливостями викладацької роботи (розбіжність вимог різних викладачів, можлива упередженість викладача до оцінки відповідей студентів та ін.).

2) Труднощі, зв'язані зі студентами: використання шпаргалок, списування.

3) Відсутність об'єктивних критеріїв оцінки й ефективних механізмів порівняння результатів навчання. Прийняті методики прийому екзаменів з 3—6 питань у білеті не дозволяє оцінити повноту освоєння матеріалу і провокує списування.

На сучасному етапі при оцінці знань студентів перераховані проблеми в більшій мірі враховуються використанням такої форми контролю, як тестування.